

RECHTSPRAAK

werknemer/Hamifleurs B.V.

Doordat werknemer een stuitingsbrief (die voldoet aan de vereisten) aan de verkeerde persoon heeft gericht, is de loonvordering van werknemer verjaard.

Feiten

Bestuurders van Hamifleurs zijn sinds 1 maart 2011 persoon X, persoon Y en Dutch Flower Group B.V. Op 8 december 2010 is opgericht X B.V. (hierna: de bv). Op 18 juli 2013 is de bv gefuseerd met Hamifleurs (de verkrijgende rechtspersoon). De bestuurder is vanaf (de fusie) van 18 juli 2013 tot 1 januari 2017 nog bij Hamifleurs in loondienst geweest. De bestuurder is op 27 mei 2014 in verzekering gesteld op verdenking van (onder meer en verkort weergegeven) het te Honselersdijk krachtens overeenkomst tewerkstellen van werknemer bij Z Beheer B.V., terwijl de bestuurder wist althans had moeten vermoeden dat die werknemer wederrechtelijk in Nederland verbleef. De bestuurder is voor dit feit bij vonnis van de Rechtbank Den Haag van 14 maart 2018 veroordeeld tot een geldboete van € 10.000. De veroordeling betreft de periode van 1 januari 2006 tot en met 12 maart 2012. Stellende dat hij gedurende de periode van 1 augustus 2008 t/m 12 maart 2012 op de bloemenveiling te Honselersdijk onafgebroken en voltijds werkzaamheden verricht heeft voor de bestuurder, vorderde werknemer onder meer betaling van achterstallig loon en vakantiedagen. De kantonrechter heeft de vorderingen van werknemer afgewezen omdat deze volgens hem verjaard zijn.

Oordeel

Werknemer heeft aangevoerd dat de bestuurder gelieerd was aan de onderneming die is gefuseerd met Hamifleurs. Een indertijd bestaande loonvordering op de bestuurder is derhalve volgens werknemer overgegaan naar Hamifleurs en dientengevolge is Hamifleurs gehouden die loonvordering te voldoen. Volgens werknemer is de verjaring gestuit door de aan de bestuurder gerichte brief van 14 augustus 2013 van zijn toenmalige gemachtigde. Anders dan Hamifleurs betoogt, voldoet bedoelde brief naar de inhoud aan de vereisten die artikel 3:317 BW aan stuitingshandelingen stelt. Het moet op grond van de inhoud van die brief duidelijk geweest zijn dat werknemer ondubbelzinnig aanspraak maakte op betaling van achterstallig loon. Dat de omvang van dat loon niet vaststond, is daarbij niet relevant. Wel deelt het hof het standpunt van Hamifleurs dat door die brief de verjaring op grond van het volgende toch niet is gestuit. Ten tijde van de verzending en ontvangst van de brief was de bestuurder uitsluitend werknemer van Hamifleurs. Om stuitende werking te hebben had de

brief het bestuur van Hamifleurs moeten bereiken. De stelling van werknemer dat het starten van een strafrechtelijke procedure ook een daad van rechtsvervolging is als bedoeld in artikel 3:316 BW, verwerpt het hof. De in artikel 3:316 BW bedoelde daad van rechtsvervolging dient door de crediteur zelf, of door iemand die bevoegd is hem/haar te vertegenwoordigen, te worden ingesteld tegen de debiteur, zodat de debiteur weet wat van hem/haar verwacht wordt. Daarvan is bij een strafrechtelijke (daad van) vervolging geen sprake. Uit een strafrechtelijke daad van vervolging blijkt ook niet dat de crediteur zich ten opzichte van de debiteur het recht op voldoening van een verbintenis ondubbelzinnig voorbehoudt. Het hof verwerpt ook het beroep van werknemer op de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid. Uit niets volgt dat een beroep op stuiting in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. De enkele door werknemer daartoe gestelde omstandigheid dat hij zich als illegale vreemdeling in een afhankelijke en kwetsbare positie bevond, rechtvaardigt die conclusie niet. Werknemer beroept zich ook nog op het rechtsvermoeden van artikel 23 lid 2 Wet arbeid vreemdelingen (Wav). Dat beroep gaat echter niet op omdat ook in het geval dat ervan uitgegaan zou moeten worden dat op de relatie van werknemer en Hamifleurs artikel 23 Wav van toepassing zou zijn en aangenomen zou moeten worden dat werknemer ten minste zes maanden voor Hamifleurs werkzaam geweest zou zijn, de daaruit voortvloeiende loonaanspraken zijn verjaard.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 10-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3176

Zaaknummer: 200.253.056/01

Rechters: S.R. Mellema, R.J.F. Thiessen en H.J. van Kooten

Advocaten: J.P. Sanchez Montoto en F. Diepraam

Wetsartikelen: 3:316 BW en 3:317 BW